

Programnotis:

Sideways 1 er det første av en serie med stykker jeg har planlagt, basert på følgende sitat fra James Joyce sin bok *Ulysses*:

She poured more tea into her cup, watching it flow sideways.

Stykket bruker konseptet “å flyte sidelengs” på to forskjellige måter. Den tydeligste av disse finner vi i måten det musikalske fokuset beveger seg mellom de to instrumentene. Dette kan vi se på flere forskjellige plan: det rytmiske spillet mellom de instrumentene på mikro-nivået, og det at hovedvekten av fokuset flytter fra klarinetten i begynnelsen, til tamburinen mot slutten av stykket.

Notevalget i stykket er også påvirket av Joyce sin tekst. Utgangspunktet for dette er en veldig streng matematisk metode. Jeg lagde en tabell med 7 horisontale og 24 vertikale rekker – hver celle inneholder en av 24 kvart-toner (i den kromatiske versjonen av stykket er disse avrundet til halv-toner). Selve organiseringen av notene i tabellen minner om måten stykket er strukturert på makro-nivå. For åpningen av stykket fulgte jeg kun den første vertikale rekken, men etterhvert begynner notevalgene å flyte over i de andre rekkene. Med dette utvider intervallene seg – jeg utvidet dem etterhvert enda mer ved å la meg selv transponere notene en oktav opp eller ned.

Om selve stykket er strengt matematisk organisert, var konseptet i seg selv ganske lystig og lettfattelig. Etter en konsert under Darmstadt-festivalen i 2010, kom jeg i snakk med en klarinettist om potensialet ved duetter for klarinett og perkusjon. Hun fortalte meg at noen instrumenter fungerte bedre i samspill med klarinett enn andre – tamburin syntes hun var det desidert det verste. Dessuten var klarinett-delen av duettene ofte mye vanskeligere en perkusjonen. Dette fikk meg til å tenke på et scenario der klarinettisten øver og øver i dagevis, mens perkusjonisten kan bladlese notene uten videre problemer – nærmest som om han eller hun gjør narr av klarinettisten for å ha valgt 'feil' instrument. Dette bildet, og det at jeg hadde veldig lyst til å skrive for tamburin, ga meg det opprinnelige ideen til stykket. *Sideways* konseptet kombinerer det utrolig vanskelige med det frustrerende lette – det seriøse med det humoristiske. Slik gjenspeiler det også det mer surrealistiske ved Joyce sin tekst – en klart definert handling, etterfulgt av en relativt uventet utvikling.